

10. Naar, der ere forløbne siden hin Lovs Udgivelse, maa dette tilskrives dels den Omstændighed, at Løvgivningsarbejdet, hvis Forberedelse og Gjennemførelse netop i særlig Grad lysseffæcter Departementscheferne, har i den allerførste (og sidste) Del af dette Lidsrum været usædvanlig stærkt indskrænket, dels det Forhold, at de ved Lønningsloven af 2den Juli 1870 til Inddragelse bestemte Embeder, i Henshold til Bestemmelsen i den almindelige Lønningslov af 26de Marts 1870 § 11, først ere blevene indbragne ved indtrædende Embedslebigheid. Dette Forhold, der paa Grund af den ved Loven af 2den Juli 1870 fastsatte meget vidtgaaende Indskrænkning af overordnede Embeder netop har havt særlig Betydning for Departementschefernes Vedkommende, har nemlig medført, at de nævnte Ministerier ved Lovens Krafttræden, udover de i denne som vedvarende normerede 10 Departementschefsposter, midlertidig beholdt ikke mindre end 5 Departementschefer og 1 Kommitteret foruden en fungerende Kommitteret med særligt Lønningstillæg, hvilke reserverede Embeder først efterhaanden ere formindskede, og hvoraf der endnu i dette Øieblik haves 1 Departementschef i Justitsministeriet, 1 Departementschef i Finansministeriet og 1 fungerende Kommitteret i Indenrigsministeriet.

Naar man imidlertid af de anførte Grunde, om end ikke ganske uden Betænkelighed, har ment kun at burde foreslaa oprettet een ny Departementschefspost, maa det dog bemærkes, at man kun kan anse dette for forsvarligt paa Betingelse af, at de foreslaaede, rigtignok lidet umfangrige, Forøgelse af lavere Embeder tages tilfulde, idet disse Forøgelse blandt Andet ogsaa ville medføre nogen Vættelse for den overordnede Ledelse. Dette gjælder saaledes først og fremmest om Forslaget om igjennem Revisionsloven at bevare det, som berørt fra tidligere Tid faktisk bestaaende Forhold, at en Kontorchef under Indenrigsministeriet tillige fungerer som Kommitteret under Post- og Telegrafvæsenets Overbestyrelse, og det gjælder idetmindste tildels om de 2 nye Kontorchefsposter, der foreslaas oprettede henholdsvis i Justitsministeriet og i Generaldirektoratet for Skattevæsenet, medens der med Hensyn til disse Kontorchefsposter tillige og ved de foreslaaede nye Kontorchefsposter henholdsvis under Kirk- og Undervisningsministeriet og 1ste Revisionsdepartementet udelukkende er taget Hensyn til det Raad, som Sagerne forsvarlige Behandling i Kontorerne nødvendig stiller. Thi ogsaa med Hensyn til Kontorerne Antal har det ovenansførte Udgangspunkt, kun at foreslaa saadanne Forøgelse, som maa anses for absolut nødvendige, ført til, at man, saa vidt som man paa nogen Maade har kunnet anse det for forsvarligt, har sluttet sig til det allerede Bestaaende, og da navnlig ogsaa til den Ordning, der blev indført ved Loven af 31te Marts 1860 og derfra er gaaet over i Loven af 2den Juli 1870,

at høde paa mange Kontorers æltfor store Forretningsomraade ved at give en Fuldmægtig i samme som saakaldet Expeditionssekretær en vis selvstændig Stilling, der efter Omstændighederne mer eller mindre nærmer sig til en Kontorchefs. Det er kun ved i Forslaget at bibeholde denne Ordning (og endog saa optage en ringe Forøgelse af Expeditionssekretærernes Antal), at man har ment at kunne indskrænke sig til at foreslaa Kontorchefsposterne forøgede med kun de 4 nævnte.

Endelig maa bemærkes, at skjøndt det baade af Hensyn til selve Forretningsudførelsen og for at høde noget paa de gjennemgaaende uheldige Avancementsforhold (som man senere skal nærmere omtale) var ønskeligt, om Fuldmægtigens Antal i alle Ministerierne kunde forøges med en tilsvarende Formindskelse af Assistenternes Antal, har man dog i Henshold til det ovennævnte almindelige Udgangspunkt troet at burde horte herfra. Den i Forslaget optagne forholdsvis ubetydelige Forøgelse af Fuldmægtigens Antal (nemlig 1 i Generaldirektoratet for Skattevæsenet, 1 i Statistisk Bureau og 2 i Revisionsdepartementerne, medens 1 Fuldmægtig i Justitsministeriet inddrages imod Oprættelse af den ovenomtalte Kontorchefspost i samme Ministerium og 1 Fuldmægtig i Generaldirektoratet for Skattevæsenet udgaar og erstattes med en ikke-pensionsberettiget Bestillingsmand, Stempelpapirskontrolløren), hvortil endnu kan føies den foreslaaede Oprættelse af en Arkivarpost i Udenrigsministeriet, er udelukkende begrundet i, hvad selve Forretningerne nødvendig kræve.

Det man efter disse forudskiftede almindelige Bemærkninger gaar over til i det Enkelte at fremskille og nærmere motivere den foreslaaede Organisation af de enkelte Ministerier, skal man kun i Forbigaaende anføre, at naar der i Lovforslaget forjaavidt er afvejet fra Formen i Loven af 2den Juli 1870, at Organisationen for hvert enkelt Ministerium særligt er angivet, da er det væsentlig for at undgaa det Uheldige ved Loven af 1870, at den, skjøndt den hviler paa Forudsætningen om en bestemt Organisation af de enkelte Ministerier, dog i sin Text fuldstændig tilfører denne Forudsætning, hvis Enkeltheder kun kunne paavises ved Benyttelse af Anmærkninger til og Betænkninger over Lovforslag i Forbindelse med Rigsdagsforhandlinger og Afstemninger.

Udenrigsministeriet.

I Udenrigsministeriet er nu efter Loven af 17de Juli 1870 ansat 1 Direktør, 2 Departementssekretærer og 2 Fuldmægtige, hvoraf 1 med Expeditionssekretærhonorar. Disse Embedsposter foreslaas forøgede med en ny som Arkivar, i hvilken Anledning bemærkes, at Udenrigsministeriet behøver for et langt større Lidsrum sine Anteaacta end ethvert andet Ministerium, fordi der